בבית משפט השלום בחיפה **ת.א : 35073-09-18**

התובע: **שאדי סח,עו"ד ת"ז 029836327**
עראבה 30812
ע"י ב"כ עו"ד סח שאדי ר.מ 34008
עראבה 30812 ,ת.ד 121 כביש ראשי מעל בנק פועלים
טל-04-6077990 פקס-04-6077550 נייד- 0506578117

נ ג ד

הנתבעת:
סמאח סלאימה אגבריה ת"ז 029861093
ה 16 ,נווה שלום 9976100 .
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן קלינגר

כתב תשובה לכתב ההגנה

למקרא כתב ההגנה עלה הצורך להגיש כתב תשובה לאור אי הדיוקים ועיוות המציאות מצד הנתבעת אשר השתמשה בביטויים קשים כמו בריונות אופינית לתובע !! פעיל למען דיכוי הנשים וכד', הנתבעת אינה אומרת אמת, הוציאה דברים מהקשרם, כתבה ופרסמה דברים שמעולם לא נאמרו ע"י התובע, ראיה לכך, התיקונים שעברה הכתבה , ושוב נשארנו עם כתבה שאינה משקפת את המציאות פוגעת בתובע ובעיסוקו.

כל הנטען בכתב ההגנה מוכחש מראשית עד אחרית באופן מפורש, האמור בכתב תשובה זה אך בא להוסיף לאמור בכתב התביעה, ואין בו בכדי לגורע מטענות התובע, ואין בכתב תשובה זה בכדי לזנוח כל טענה המופיעה בתביעה ולא נטענה בכתב תשובה זה.

עיון בכתב ההגנה מלמד שאין כל טענת הגנה בפי הנתבעת, וכל טענות הנתבעת היא להמשיך להשמיץ ולבזות את התובע, מצער עד מאוד, במקום להתנצל על מעשיה בחרה הנתבעת בעזות מצח להוסיף חטא על פשע.

1..בסעיף 2 לכתב ההגנה מתארת הנתבעת את התובע כמי שפוגע בזכויות נשים ! דבר שאינו נכון מטרת שימוש בביטויים כמין אלו היא להציג את התובע בצורה שלילית, רבות כתב התובע על זכויות הנשים וכיצד יש להשיג את הזכויות ובאיזה דרך, התובע ייצג אדם אשר ביקש להוציא צו עיכוב יציאה מהארץ נגד אשתו, האישה לא ברחה מבעלה המכה וטיעון זה מעולם לא נטען מדובר בסילוף עובדות, עיוות המציאות וזה למעשה תביעת התובע.

2. גם האמור בסעיף 3 לכתב ההגנה אינו נכון סילוף עובדות ועיוות המציאות וכך מציינת הנתבעת התובע מקדם אג'נדה של דיכוי נשים ! אזיה מין ביטויים אלו, קידום דיכוי נשים! הכיצד עושה זאת התובע, הרי התובע פעל רבות וכתב למען זכויותיהן של הנשים, בבית הדין השרעי היה מקרה של בעל שלא רצה שאשתו תיסע לנופש בשראם אלשיחי במצרים, כאשר מתקיימים נישואין כשרים

3. הציטוטים שציטטה הנתבעת הינם מראיון בטלוויזיה יחד איתה, כאשר אני הגנתי על פסק הדין שניתן בבית הדין השרעי והיא הגנה על העמדות שלה שכל אישה יכולה לעשות כראות עיניה,

הפניתי שאלה לנתבעת- שבאת לאולפן כאן- לא קיבלת רשות מבעלך ?

4. סעיף 4 לכתב ההגנה אינו מדוייק- הנתבעת שוב צטטה פסוק מפוסט ארוך שפרסם התובע על תיק שהתנהל במצרים –כאשר מדובר בדיילת שבניגוד להסכמת בעלה המשיכה לעבודה כדיילת, בעלה התנגד, תבעה אותו מזונות וקיבלה פס"ד לטובתה.

5. האמור בסעיף 5 מראה את אופיה של הנתבעת וכיצד משתמשת בביטויים קשים אשר פוגעים בתובע, כלומר איה מסתפקת במה שפרסמה היא ממשיכה לתקוף את התובע בכתבי בי-דין כאשר יש לה הגנה כאמור בחוק, אבל ישנם גבולות להתבטאות כזאת "פעיל לדיכוי נשים" איך זאת, הרי הנתבעת עוקבת אחרי הפרסומים של התובע בדף הפייסבוק שלו, עובדה היא מצטטת פוסטים שפרסם התובע, מדוע לא ציינה הנתבעת שהתובע פרסם פוסטים רבים המדברים על זכויות הנשים וכי על כל אישה לדאוג לקבל זכויותיה בירושה וכד'.

6. האמור בסעיף 6 בסיפא- אינו נכון- התובע לא פרסם שום פסק דין, מה גם ופסק הדין ככל פסק דין אחר פורסם במערכת בתי הדין השרעיים והיה נגיד לכל מי שחפץ לקרוא פסק הדין התקדימי זאת ועוד, ישנה החלטה מפורשת שניתנה ע"י בית הדין השרעי לפרסם פסק הדין לאחר השמטת שמות הצדדים, אפילו כב' השופט ציין בהחלטה המתירה הפרסום שפסק דין זה מפורסם ככל פסק הדין אחר במערכת בתי הדין השרעיים.

7. האמור בסעיף 6.1. אינו נכון בכלל- מעולם לא אמרה האישה שאני מבקשת לעכב מתן הגט עד להסדרת הנושא הרכושי ומשמורת הילד, זה אינו נכון בעליל, ראשית כל לא היתה תביעה רכושית וזו הוגשה ע"י הבעל לאחר מתן הגט לפני מתן הגט לא היתה שום תביעה רכושית, האישה אמרה שהיא רוצה בעלה ואינה רוצה להתגרש מממנו כך כתבה בכתב ההגנה שהגישה לבית הדין השרעי-כיצד זה מתיישב עם טענת הנתבעת שהאישה חוותה אלימות.

7. האמור בסעיף 6.2. הוא נכון האישה הגישה תלונה לאלימות נגד הבעל- אבל כב' השופט ווילאם חאמד שחרר את הבעל באותו יום של מעצרו כי לא מתקיים שום חשד נגדו בגין אלימות ונקב בביקורת על התנהלות המשטרה שלא צפתה בסרטון שצילם הבעל, הוגשה תלונה אבל שקרית.

8. האמור בסעיף 6.3. אינו נכון, לא נאמר מעולם בהחלטת בית הדין השרעי עד להרגעת הרוחות, נאמר בהחלטה שלא יתהפך העולם באם תמתין האישה עד ליום הדיון בתביעת הגירושין של הבעל.

9. אכן, האמור בסעיף 6.4. נכון וזאת היא הפעם הראשונה בה מדייקת הנתבעת כב' בית הדין השרעי לערעורים עיכב ביצוע ההחלטה של בית הדין השרעי האסורת על האישה לנסוע לנופש במצרים עד למתן החלטה בערעור שהגישה האישה, כב' בית הדין השרעי לא ביטל ההחלטה שכפי שציינה הנתבעת בכתבות שפרסמה ובפוסט שפרסמה בדף הפייבסוק שלה.

10. האמור בסעיף 6.5. אינו נכון בכלל, הנתבעת טוענת שבית הדין השרעי הפעיל לחץ על האישה לבטל את הערעור , מי מסר פרטים שגויים אלו לנתבעת וכיצד הנתבעת מעזה לטעון דברים אלו, הערעור נמחק ע"י האישה לאחר שהושג הסכם גירושין בין הבעל והאישה ביום- 16.7.18 בבית הדין השרעי, הרי האישה באותו יום שנחתם הסכם הגירושין ואושר ע"י בית הדין השרעי נזפה בשופט תקפה את התובע הוזמנה משטרה אשר עיכבה את האישה לחקירה, התחננה בפני השופט לחזור בו מתלונתו שהגיש נגדה וכתבה מכתב התנצלות לשופט על מעשיה שהיו וכיצד נזפה וצעקה על השופט באולם, לאחר שהתנצלה המשטרה שחררה אותה,זו האישה אשר הנתבעת מנסה להגן עליה, אישה תוקפנית כוחנית מאיימת, נזפה בשופט מכהן, ותקפה התובע, לאחר מעשה האישה כב' השופט פסל עצמו, הכיצד הפעיל בית הדין השרעי לחץ על האישה ?

11. האמור בטענות הנתבעת שהתובע פרסם פסק הדין תוך השחרת שמות הצדדים, טענות אלו אינן נכונות, יש לציין שהתובע לא פרסם פסק הדין בכלל הגם שאין מניעה מלפרסם פסק הדין- שנית- ישנה החלטה מפורשת לפרסם פסק הדין, שלישית- מזכירות בית הדין השרעי השמיטה שמות הצדדים ופרסמה פסק הדין באתר בתי הדין השרעיים כך שפסק דין זה היה נגיד לכולם.

12. הנתבעת טוענת שהתובע פרסם פסק הדין וחשף פרטי הצדדים, טענה כמובן אינה נכונה, הנתבעת יודעת שהאישה שנגדה ניתן פס"ד פרסמה בפייבסוק שלה "שאני זאת האישה שמדברים עלה בתקשורת", נכנסה לפייסבוק של אנשים רבים וכתבה-אני האישה שמדברים עליה, דיברה בתקשורת וחשפה בעלה דיברה ברדיו אלשמס וברדיו קול ישראל ואמרה שאני זאת האישה אשר מדברים עליה, כלומר האישה חשפה את פרטיה ופרטי בעלה, והנה הנתבעת מסלפת עובדות וטוענת שהתובע חשף באופן רשלני פרטי הצדדים, נו יש גבול.

13. הנתבעת טוענת שהפרסומים שלה מהווים ביקורת :

13.1.. כאמור רבים ידעו על פסק הדין שניתן בבית הדין השרעי, הדבר פורסם כהחלטה תקדימית פתאום- הנתבעת מפרסמת שההחלטה בוטלה ע"י בית הדין השרעי לערעורים, דבר שאינו נכון, הנתבעת פרסמה שהערעור התקבל ע"י בית הדין השרעי לערעורים, כאשר מדובר בדברים שאינם נכונים, ההחלטה עוכבה והערעור לא התקבל- בכתב ההגנה לראשונה מודה הנתבעת כי הערעור לא התקבל וההחלטה לא בוטלה, פרסום שקרי זה פגע בתובע.

13.2. הנתבעת פרסמה שהתובע שלח תמונת השופט לעיתונות דבר שאינו נכון, התובע לא פרסם תמונתו של השופט ולא שלח תמונת השופט לאף מקום, פרסום זה פגע בתובע.

13.3. הנתבעת פרסמה כתבה ביום- 29.6.18 ובה נטען- שתפקידנו לנקות שק מלא בזיהומים, הסיפור הוא עו"ד מתגאה מתרברב ,דמיינו לעצמכם איש חוק או איש שיושב בבית קפה.

יש לציין- שהתרגום של הנתבעת של הכתבה שלה אינו נכון.

13.4. הנתבעת פרסמה באתר שיחה מקומית כתבה ובה נכתב – אגו של גבר יהיר ושובינסט בשילוב עיתונות לא מקצועית עלולים ליצור תמהיל מסוכן לקריירה של עו"ד שאפתן, עוה"ד של הבעל מיהר לחגוג ולא טרח אפילו להסתיר פרטים מזהים בחוסר מקצועיות שגובל ברשלנות הוא סיפק חומר עסיסי לרכילות, הגדיל ושלח הודעה לעיתונות עם תמונה של השופט, עוה"ד נזף בי אישית, באמצעות פסיקה זו עקפנו מדינת ערב אפילו סעודיה, מהיום תדע כל אישה מה יהיה גורלה אם תתנהל לבד בחיים, נמשיך במערכה עד בואו של שחר של יום חדש בו ההלכה האסלאמית תציל את החברה מעצמה, ונשמור על עצמנו מהזוהמה הפמינסטית.

אלו דברים שפרסמה הנתבעת.

14. הנתבעת האשימה את התובע שחשף פרטי הצדדים דבר שפגע בעיסוקו של התובע קשות, האשימה אותו ברכילות מי שחושף פרטי תיקים שמנהל, דבר שהתפרסם.

15. הנתבעת טוענת שהיא פרסמה הכתבה אבל לא ציינה מי עוה"ד שעומד מאחורי הכתבה, אולם שכחה הנתבעת לציין שהיא פרסמה הכתבה שפרסם התובע בדף הפייבסוק שלה יחד עם תמונת התובע.

16. בסעיף 12 מודה הנתבעת ששגתה וטעתה עם ציינה בכתבה ובפייבסוק שלה שהתובע שלח תמונת השופט לעיתונות.

17. התובע בסעיף 13 מגנה בתוקף את האמור בסעיף 13 – כב' בית המשפט מתבקש להורות לנתבעת ולבא כוחה לעשות שימוש בביטויים לא פוגעניים כפי שנהגה הנתבעת לעשות עד כה, נשלחה התראה לנתבעת שעליה לחזור בה מהדברים שהיא אמרה אחרת תוגש נגדה תביעה לבית המשפט למה לנקוב ולהשתמש בביטוי כזה "<u>בריוניות אופינית לו</u>" – לאחר ההתראה תיקנה הנתבעת את הכתבה , נשלחה התראה שניה שגם התיקון לא נכון, תיקנה שוב את הכתבה ולא טרחה אפילו להודיע לתובע על כך שתיקנה את הכתבה, התובע ידע על התיקון בדיעבד, לא התייעצה עם התובע לגבי התיקון לא הראשון ולא השני.

18. שוב הנתבעת אינה אומרת אמת, התנהלה שיחה בין התובע לבין ב"כ הנתבעת לבין מנכ"ל עמותת 972 לקידום עיתונות אזרחית עמותה שאחראית על אתר שיחה מקומית, התובע ביקש לתקן הכתבה וכי רובה ככולה מלאי בדברים שאינם נכונים, וביקש התנצלות מהנתבעת, ב"כ הנתבעת ביקש שהות בכדי לבדוק הדברים, אולם חזר לתובע ומסר לו כי אין הסכמה,מה הדברים שביקש התובע ??

19. הטענה שמדובר בתביעה להשתיק הארגונים הפמיניסטים בכך שביקש התובע סעד שבית המשפט אינו מוסמך לתתו, זו טענת הנתבעת, אמת, שהתובע ביקש סעד של התנצלות שנמחק, האם בקשת סעד של התנצלות מהווה השתקה לארגונים הפמינסטים,איזה מין טיעון זה ??

20. בסעיף 16 טוענת הנתבעת שאין מדובר בלשון הרע, וכי הדברים אינם מכוונים לתובע, הכיצד אינם מכוונים אליו, והנתבעת פרסמה כתבה שפרסם התובע בדף הפיבסוק שלה עם תמונת התובע.

21. סעיף 17 לכתב ההגנה שוב יש בו אלמנט של הטעייה כשאר סעיף ההגנה של הנתבעת, אין ספק וזו אינה מחלוקת שדברי הנתבעת כוונו לתובע, הרי בפוסט מיום- 29.6.18 פרסמה הנתבעת פוסט בתחתית הפוסט צרפה הנתבעת כתבה שפרסם התובע עם תמונתו.כמו כן, בכתבה שפורסמה באתר שיחה מקומית הכניסה הנתבעת פוסט שפרסם התובע עם תמונתו, כך שאין חולק כי הנתבעת כוונה אל התובע.

22. הנתבעת לא מציינת שהכתבה תוקנה פעמיים, לא דווחה לתובע שתיקנה את הכתבה באופן לקוי לא עדכנה את התובע לגבי התיקונים, פעמיים הכתבה תוקנה, נמחקו קטעים מהכתבה ושונו לאחר התראת התובע שמדובר בדברים שלא נאמרו מעולם ע"י התובע.

שאדי סח,עו"ד
התובע